

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۹ سپتمبر ۲۰۲۲

علیه هر دو انحراف می باید رزمید!

پنجشنبه- ۱۷ سنبله ۱۴۰۱ - کابل: در اثر صدای انفجاراتی که روز گذشته از نواحی ارزان قیمت و بتخاک به گوش رسید، آوازه هائی بلند شد که گویا آن انفجارات در اثر بمباران آن منطقه به وسیله درون های امریکائی بوده منجر به کشته شدن "خلیل الرحمان حقانی" کاکای "سراج الدین حقانی" همراه با چند تن از یارانش شده است. در یادداشت امروز بحث ما در مورد صحت و سقم این خبر نخواهد بود بلکه عکس العمل های متضاد انحرافی در قبال آن را مورد انتقاد قرار خواهیم داد.

۱- خوب به خاطر می آورم وقتی ۲۰ سال قبل رساله "آزمونی از نو و یا رسالت دیگر" را به دست گرفتم، یکی از نکاتی که پیوند من را با آن نوشته و نویسنده آن قایم نمود، حکم داهیانۀ وی در مورد امریکا و طالب بود. در آن نوشته آمده بود: "نفرت بحق ما از طالب نباید ما را مؤید تجاوز و امپریالیسم امریکا بسازد و انزجار بحق ما از امپریالیسم امریکا و شرکاء نباید ما را به دامان طالب بیندازد" - نقل به مضمون.

۲- اوضاعی که امروز در آن قرار داریم علی رغم گذشتن بیش از ۲۰ سال، در بسا موارد مشابهت هائی با همان ۲۰ سال قبل دارد که با تأسف همان اشتباهات و خیانت ها را نیز با خود به همراه دارد. یکی از آن موارد برخورد و موضعگیری در قبال تجاوزات پیهم امریکا بر کشور ما به وسیله درون ها و احتمالاً بعد ها طیارات بمب افکن با مادر بمب ها می باشد.

۳- از آن جایی که از یک سو تعدادی از رسانه ها در داخل از فعالیت بازمانده و درب شان را بسته اند و از سوی دیگر سانسور شدید نظام ملاسالار به دهن تقریباً تمام رسانه های باقیمانده پوزبند زده، فقط همان را انتشار می دهند که نظام ملاسالار با انتشار آن موافق است، در نتیجه جای خالی تمام رسانه ها را در عرصه خبررسانی و آگهی دهی، می شود گفت فیسبوک، توئیتر و تعداد اندکی سایت گرفته، مردم نه تنها به خبرهای روز و وقایع با استفاده از آنها مطلع می شوند بلکه آن وسایل خود به میدان جنگ قلمی لگام گسیخته مبدل شده، هر روزی که می گذرد نفاق و شقاق بین فعالان قلم به دست در آن نهاد ها را گسترش و عمق بیشتر می بخشد. در نتیجه کلام چه به صورت گفتاری و چه به صورت نوشتاری، به جای آن که وسیله و اسباب تفاهم بین افراد گردد، به مثابه کاردی تیز روابط را قطعه قطعه کرده، نا آگاهانه و یا هم آگاهانه به نفع امپریالیسم و ارتجاع هار مذهبی تمام می شود.

۴- یکی از این موارد عکس العمل در قبال انفجارات بتخاک و پرواز درون و احتمال کشته شدن چند تن از باندیست های "شبکه حقانی" بود. وقتی به فیسبوکها و یا توئیتر سر می زدید دیده می شود که تعدادی از کاربران بدون آن که متوجه باشند عملکرد آنها چه تأثیر و نتیجه ای بر اذهان مردم به جای می گذارد، یا به ستایش عملیات نظامی جنایتکارانه امپریالیسم امریکا پرداخته اند و یا در مقابل آنها کسانی از یک جنایتکار طالب، سیمای یک شهید راه آزادی میهن را ترسیم می نمایند.

هموطنان گرامی!

بدون هراس از ناراحتی شما هموطنان با صراحت باید بنویسم که این موضعگیریها هر دو غلط، ضد ملی، خاینانه و در خدمت تحکیم مناسبات استعماری ارتجاعی می باشند.

هموطنان، این درست است که طالب جنایتکار و مرتجع است، این درست است که طالب نه تنها دشمن آزادیها و حقوق دموکراتیک مردم است، بلکه درکل دشمن افغانستان و مردم آن می باشد، این درست است که طالب زن ستیز و علناً دشمن نیمی از نفوس کشور است، این درست است که طالب دشمن وحدت و یگانگی مردم افغانستان و خود کشور می باشد، اینهم درست است که طالب یک نیروی اجبر و وابسته به نهاد های استخباراتی دور و نزدیک است و دشمن استقلال کشور و حتا تمامیت ارضی آن می باشد؛ و اینهم درست است که امپریالیسم امریکا نه تنها ابرقدرت زمان خود است، بلکه حد اقل در طی بیش از ۷۵ سال اخیر یعنی از ختم جنگ جهانی دوم بدین سو "ابرجنایتکار" زمان نیز می باشد، این درست است که در طول این سه ربع قرن، در تمام کشتارهایی که در اقصا نقاط جهان صورت گرفته، حد اقل یک طرف آن هم طرف غالب قضیه امپریالیسم امریکا بوده است، این درست است که امپریالیسم امریکا دشمن و قاتل خلق ما و خلقهای جهان و پرورش دهنده "شرمطلق" در سطح منطقه و جهان است.

هموطنان، همان طوری که خواندید این قلم با هیچ یک از این دو مقدمه نه تنها مشکل ندارم، بلکه نتایج و تأثیرات سوء آن را با گوشت و استخوانم درک نیز نموده ام، مشکل من با نتیجه غلط، ضد ملی و ضد انقلابیست که تعدادی از قلم به دستان از این دو مقدمه درست می گیرند. آنها چنان خود را آگاهانه و یا نا آگاهانه به انتخاب بین دو زشت، بین دو ضد انقلابی، بین دو روند خاینانه و جنایتکارانه قرار می دهند تو گوئی گندم بی اراده ای هستند که بین دو سنگ آسیاب افتاده اند و ناگزیر اند آرد شوند.

هموطنان گرامی!

جهان آنطوری نیست که امپریالیسم و ارتجاع تبلیغ ما نمایند و تلاش دارند تا ما را به انتخاب یکی از آنها وادار سازند، در جهانی که ما زندگانی می نمائیم به علاوه نیروهای وابسته به امپریالیسم و ارتجاع، نیروهای انقلابی و خلقهای آزاده نیز زیست می نمایند. ما هیچ مجبور نیستیم بین دو دشمن یکی را انتخاب نمائیم، بلکه حیات و بقای ما و کشور ما در گرو آن است که با اتکاء به نیروی خود، پیوندمان را با خلقهای آزاده کشور تحکیم نموده، دوشادوش آنها به نبرد علیه امپریالیسم و ارتجاع هار مذهبی بپردازیم.

هموطنان گرامی!

می باید متوجه باشیم که نفرت بحق ما از طالب و طالبیسم نباید ما را به دنباله روان و انقیاد طلبانی مبدل بسازد که در طی ۲۰ سال گذشته، همه چیز شان حتا تاریخ و وجدان مبارزاتی شان را دودسته تقدیم امپریالیسم نمودند و امروز "شجاعان" آنها از قماش "اسپنتا" از خود انتقاد می نمایند در حالی که بقیه می خواهند بدون برخورد به گذشته، خود را در پناه ضدیت با طالب و جانبازان ممتاز خلق پنهان نمایند؛ به همین سان نباید نفرت بحق و انزجار ملی و انقلابی ما از

عملکرد امپریالیسم امریکا و شرکاء ما را به کاسه لیسی ارتجاع هار مذهبی و نشخوار اراجیف آنها و تقدیس طالبیسم بکشاند.

هموطنان گرامی!

ما هیچ الزامی نداریم که وقتی خبر احتمالی کشته شدن جنایتگرانی در قد و قامت "خلیل الرحمان" ها، "ایمن الظواهری" ها و بقیه جنایتکاران هار مذهبی را می شنویم و یا می خوانیم بدون آن که به نفس تجاوز امریکا بر حریم هوایی کشور ما و حق خاصی که امپریالیسم امریکا جهت کشتار مخالفانش به خود قایل شده، توجه و آن را با قاطعیت و شدت تمام محکوم و تقبیح نمائیم، از کشته شدن شکار ها خوشحالی کنیم بدون آن که نفس و ذات عملکرد شکارچی را تقبیح و محکوم نمائیم. این را باید بدانیم که در چنین مواردی به همان اندازه که دفاع از شکار از دید تاریخ عملی است ضد انقلابی، نادید گرفتن تجاوز رهنانه شکارچی نیز بر حریم کشور ما عملیست ضد ملی و خاینانه.

این را باید بدانیم که در چنین شرایطی فقط اتکاء به نیروی خود و توده های میلیونی کشور و پیروی از مشی مستقل ملی و انقلابی یگانه راه و امکانیست که نه تنها ما را از لغزیدن به خیانت ملی و طبقاتی صیانت می نماید، بلکه رسیدن ما را به مقصود که چیزی جز استقلال، آزادی ملی، تأمین حقوق دموکراتیک بین قاطبه مردم اعم از زنان و مردان و رفاه اجتماعی نمی باشد، تضمین خواهد نمود.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!